

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 178. Alphonsus Regis Castellæ frater mortuus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

cernunt, qui immoderatius Religionis Sæcul. XV.
studio abreptos excusarent. Hos tamen A.C. 1466.
Alphonsus durissimis verbis, gravibusque
minis exceptos redire jussit. Adeo arro-
gantem agendi rationem cives, ceterique
urbis incolæ exosi, tandem sapere ince-
perunt, atque ad Henrici obsequium re-
versi sunt, pluresque aliæ urbes horum
exemplum imitabantur.

§. CLXXVIII.

Alphonsus Regis Castellæ Frater mortuus.

Verum repentina mors Alphonso amissa
recuperandi, ac vindictam exercendi Marian. hist.
spatium admittit; quippe iter agens Carde- Hisp. l. 23.
gnosæ, quæ urbs est Abula secundo lapide
distans, improviso morbo corripitur, ejus-
que violentia paucos infra dies vivis sub-
trahitur, fatis functus die quinta Julii.
Fuit varia mortis hujus opinio; alii enim
Regem peste eam Regionem jam diutius
desolante, alii veneno eidem, cum men-
sæ accumbens trutam commederet,
propinato extinctum divulgabant. Re-
belles hujus obitu ad incitas redacti, Isa-
bellæ Alphonsi Sorori nomen, & Regni
insignia deferenda censebant; Verum
illa, cum auctoritate sua seditionorum fa-
ctionem quovis pacto honestare recusa-
ret, oblata respuit, unde nec hi quoque
coro-

Sæcul. XV. coronam sibi meti sis vendicare amplius
A.C. 1466. ausi sunt, utpote omni juris specie atque

obtentu destituti, quare missò ad Henricum Hispalensi Archiepiscopo in Regis gratiam redire tentarunt. Henricus ingenio timidus, quamvis facile rebelles opprimere posset, præsteritorum oblivionem eisdem spopondit, consensitque, ut Isabella Regni hæres nuntiaretur, re scissis omnibus, quæ antehac in gratiam Joannæ putatitiæ filiæ suæ actitata fuere. Cum vero haud inanis multorum timor esset, ne Joanna cum quodam Principe, cuius potentia Regnum facile novis tumultibus concutere posset, nuptias iniret, suadentibus Henrici Ministris cautum est, ut Isabella Alfonso Lusitaniae Regi, per decem annos & amplius uxore orbatu, nuptui traderetur, ea tamen lege, ut Joannes ejusdem filius primogenitus sibi Joannam thori sociam feligeret; si vero Isabella Infans sine prole ex hoc conjugio suscepta decederet, liberi, quos Joanna in lucem ederet, in Regno Castellæ succederent. Nec opportunius utriusque partis concordiam redintegrandi medium excogitari poterat; sed nec Isabellæ, minus autem Joannæ placuit consilium. Hæc senescentem aspernabatur Maritum, illa Alfonsi gravitatem verebatur; cum enim illius indolem paulo severiore compertam haberet, nequaquam tantam sibi,

sibi, quantam Henricus Matri ejus indul- ^{S&cul.} XV.
sit, licentiam promittere poterat, sed po- ^{A.C. 1466.}
tius timebat, ne, si semel nuptiali foedere
eidem juncta esset, ab eo ad emendatio-
rem vitam reduceretur. Nihilominus am-
bo Reges habitu inter se colloquio du-
plicis hujus connubii pactis acceſſerunt;
Verum rebelles denuo ad arma conclamab-
ant, & seditionem redintegrabnt, eo
ut obtentu, quod Isabellæ libertatem,
cui vim inferri cauſabantur, defendere
velint.

§. CLXXIX.

*Catalani a Rege suo deficientes, &
Renato Andegavenſi addicti.*

Nec serenior in Catalonia, quam in Ca-
stellæ Regno adspirabat tranquillita-
tis aura. Evidem Joannes Rex plures
urbes occupaverat, Petrumque veneno
fustulerat; nihilominus Catalani in sedi-
tionis proposito obſfirmati alium sibi Regem
ſeligebant, ac Renati Andegavensis im-
perio ſeſe addicebant. Hic cum Neapo-
litani Regni jacturam refaciendi ſpem
ſibi affulgere existimaret, lubens oblatam
acceptat coronam, quamvis ſenio preſ-
ſus, magis privato otio, quam publicis
curis idoneus videretur. Interim copias,
quas in Galliis conſcriperat, Calabriæ
Duce filio ſuo, ac Armeniaco Comite
Ducto-